

Fa 75 anys vam acollir un sant

Us oferim unes paraules de
mons. Joan-Enric Vives,
Arquebisbe d'Urgell, publicades
al Full Dominical amb motiu de
la celebració dels 75 anys del
pas de Sant Josepmaria Escrivà
pel Bisbat d'Urgell i la seva
estada a Sant Julià de Lòria, al
Principat d'Andorra.

17/09/2012

Durant l'Any de la Fe que ens
apresem a celebrar a l'octubre,
mirarem amb agraïment la fe que

van tenir els nostres sants més propers i el seu testimoniatge exemplar de confiança i d'abandó en les mans de Déu. Ens convenen molt per imitar-los. Per això em sembla bo recordar que estem celebrant els **75 anys del pas de Sant Josepmaria Escrivà** pel nostre Bisbat i la seva entrada a la llibertat per Sant Julià de Lòria, al Principat d'Andorra.

Aquella freda tardor de 1937 va portar al nostre Bisbat la petjada d'un sant sacerdot, fundador de l'Opus Dei, que anunciava la crida universal a la santedat i a l'apostolat, que llavors fugia de la despietada persecució religiosa desfermada durant la Guerra Civil espanyola.

Amb un grup de joves amics, fugia dels perseguidors, i per les muntanyes de Ponts i Pallerols de Rialb, avançava vers la llibertat fins a Andorra, on fou acollit com altres fugitius desvalguts que arribaven al Principat, marxant de l'horror de la

guerra i de la persecució. Dies tristos i dolorosos, dies d'angoixa i de discerniment de la voluntat de Déu.

I el dia 2 de desembre de 1937 van entrar pel Mas d'Alins, a Sant Julià. Ho acabem de commemorar en l'Aplec del passat dia 30 de juny en el lloc mateix de la seva arribada i ho festejarem a Andorra el proper mes de desembre.

Les guerres i les persecucions sempre comporten molta destrucció i gravíssimes ferides, unes de materials i altres de morals i espirituals. Pensem en els morts i les destruccions de béns, en els desplaçats i refugiats, en les famílies trencades per sempre, en els orfes i els ferits, en els odis i venjances que es generen durablement, i les conseqüències d'aquells conflictes sempre més obertes, com ferides mal tancades. Són les víctimes innocents del mal, que estem obligats a mirar

de cara. La guerra sempre és un gran desastre per a la humanitat. Tot es perd amb la guerra.

Aquell fou un viatge dolorós vers la llibertat. Són commovedors els testimoniats de persones que van poder escapar a l'horror de la guerra, amb l'ajuda d'altres persones que els guiaren per camins d'alliberament i els acolliren com a bons samaritans. Perquè en la guerra i en tots els moments difícils de la vida, també es manifesten els sentiments de compassió i d'amor. Ho podem comprovar en l'acollida d'Andorra a Sant Josepmaria. Aquell viatge i l'ajuda de la Verge Maria en moments dolorosos de gran prova, així com l'acollida dels mossens i del poble andorrà marcà la seva vida. Sempre en restà molt agraït, i guardà com un gran tresor i tot un símbol la rosa lliurada a Rialb, que li aportà tant de consol espiritual, i que sempre l'acompanyà.

Fa 75 anys vam acollir un sant. Els andorrans mostraren amb fets — sabent-ho o no— el valor de la gran virtut de la caritat, en ajudar Sant Josepmaria i tots aquells homes i dones forçats a viure el camí dels fugitius. I ens estimulen a fer-ho a nosaltres avui envers tota mena de persones necessitades. De fet, en tot foraster hi ha amagada la presència del mateix Déu. «Era foraster i em va acollir» diu Jesús a l'Evangelí (*Mt* 25,35), i és Ell que proclama «feliços els compassius, perquè Déu se'n compadirà» (*Mt* 5,7). Entre nosaltres es féu realitat l'Evangelí: «Tothom qui us doni un got d'aigua pel fet que sou de Crist, us asseguro que no quedarà sense recompensa» (*Mc* 9,41).

† **Joan-Enric Vives**

Arquebisbe d'Urgell

Full Dominical de la Diòcesi d'Urgell

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/fa-75-anys-
vam-acollir-un-sant/](https://opusdei.org/ca-ad/article/fa-75-anys-vam-acollir-un-sant/) (04/04/2026)